

Çocuktun, kırılıgandın
Artık korku yok nemli gözlerinde
Yüzlerce, binlercesi var
Omuzuna oturmuş, oradan sana bakar
Çektin gittin baharın peşine
Güzelim renkler yüzünde
Artık dönüp bakmazsın güneşin solduğu evlere
Çıplak dursam tanrıya sorsam
Niye ölür insan bile bile
Ardımda yıllar sinsice kalbime sorar
Niye bu suçluluk niye
Yolculuğun sonunda
Beyaz sevgini ört uykuma
Dün sabah seni gördüm
Aklın takılmış yine balıklara
Tertemiz, işsiz kalbin
Arabadan kaçıyor vahşi sokaklarda